

Řešení úkolů z 20. 4.

Uč. 139/1 – ústně

sto – město, tisíc – stroj, milion – hrad

Uč. 139/2

Půjdu do kina se **dvěma (třemi)** kamarádkami. Povím vám pohádku o **dvou (třech, pěti)** dětech. Mám bez **dvou (čtyř)** korun stovku. Auto mělo na **dvou (třech)** místech poškrábaný lak. U **dvou (tří/třech)** hrnečků chybějí ouška. Nalej vodu do zbývajících **dvou (čtyř/čtyřech)** lahví. Alice bude na školní akademii tančit s **dvěma (čtyřmi)** spolužačkami. Na **dvou (třech, pěti)** sportovcích vidíme dresy domácího týmu. Petr zakončil utkání v košíkové **dvěma (čtyřmi)** body. Organizátoři soutěže dostali **tři sta** přihlášek, ale mohli vybrat jenom **dvě stě** soutěžících.

PS 29/3

Sleva byla poskytnuta **dvěma** žákům a **třem** žákyním. Vrať se do **pěti** hodin. Herec dostal
 v **padesáti** letech zvláštní ocenění. Ovoce jsem rozdělil do **dvou** košíků. Konala se soutěž
 mezi **dvěma** městy a **čtyřmi** vesnicemi. Mám už **dvě stě** korun, ale sestra si ušetřila **čtyři sta**
 korun. Ve **třech** místnostech se netopilo. Babička bude **šedesát pět (pětašedesát)** let.

Uč. 143/1

- a) Stýská se mi po kamarádce z tábora. **stý** – řadová, určitá
Petro, jíš tu polévku? **trojí** – druhová, určitá
Vedoucí Ludva **krátil** dětem čas vyprávěním dobrodružného příběhu.
dva – základní, určitá / **dvakrát** – násobná, určitá
Maminka **jede** na nákup. **jeden** – základní, určitá
Přes ves **to** asi bude nejkratší. **sto** – základní, určitá
Petr **má** loutkové divadlo. **málo** – základní, neurčitá

- b) **sedmery** – *druhová, určitá*
devět – *základní, určitá*
mnoho – *základní, neurčitá*
devaterý – *druhová, určitá*
tříkrát – *násobná, určitá*
několikanásobný – *násobná, neurčitá*

Uč 143/2

V úzké chodbě se jeskyňáři museli plížit po **čtyřech**. Osm děleno **dvěma** jsou čtyři, dvanáct děleno **třemi** jsou také čtyři. Vždyť já se kamarádím s vámi **oběma**! Kolik je sedm bez **tří/třech**? Nákup se nám do **dvou** tašek nevejde. Ty jsi dnes přišel do školy bez **obou** sešitů? Kromě **tří/třech** žáků šli na oběd všichni.

Číslovku oba skloňujeme jako číslovku dva.

Uč. 143/3 a)

Zabil **dvě** mouchy **jednou** ranou. **Dvěma** pánům nelze sloužit. Na **dvou** židlích nelze sedět. Kdo šetří, má za **tři**. Udělali to za **pět** minut **dvanáct**. Mluví **páté** přes **deváté**. **Devatero** řemesel, **desátá** bída. Má **obě** ruce levé.